

gen gik ud paa, at Folk, som af en eller anden Grund ikke længere kunde klare sig økonomisk, søgte til dette Parti. Naar det ærede Medlem er kommet saa langt, undrer det mig, at det ærede Medlem, der er saa taktsom og saa interesseret i sociale Spørgsmaal, ikke rejser det nye Spørgsmaal: Hvorfor søger saa alle disse Mennesker, som af den ene eller den anden Grund kommer i Vanskeligheder, netop til Socialdemokratiet og ikke til et af de andre bestaaende politiske Partier? Disse er jo nemlig ingenlunde blot Udtryk for Tillid eller Mistillid til et bestemt Ministerium. Ethvert Parti har sin sociale, sin økonomiske Baggrund, og det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Fraenkel skal klare for sig selv og for dette høje Ting, er det: Hvad er Aarsagen til, at de, som han kalder de utilfredse, netop søger til Socialdemokratiet? Jeg beder da det ærede Medlem, naar han skal klare det, prøve at spørge, om det ikke netop er den dragende Magt i Socialdemokratiets almindelige økonomiske Grundsyn i Forbindelse med den praktiske Politik til Fordel for alle dem, der er vanskeligt stillede, som hver Dag drives af Socialdemokratiet, disse to Ting tilsammen, der drager dem, det ærede Medlem kalder de utilfredse, i stadig nye Tusinder over i Socialdemokratiet. Det tror jeg er Forklaringen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Jeg kan godt være enig med det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen i, at det er netop denne dragende Magt til et Parti, som lover at tage sig af alle dem, som sidder daarligt i det... (*Vilhelm Rasmussen:* Ja, og gør det!)... Jeg tør paa ingen mulig Maade sige, at Socialdemokratiet ikke har gjort noget godt i saa Henseende, men hvad jeg med Bestemthed tør sige, er, at den Samfundsordning, de til syvende og sidst tilstræber, vil være en Ulykke for Samfundet, med hvilken det nuværende overhovedet slet ikke lader sig sammenligne. De Herrer Socialdemokrater skal jo først vise, at deres samlede Samfundsordning er bedre end den nuværende. Jeg paastaar, den er langt, langt slettere end den nuværende, og ethvert historisk Eksempel, det er muligt at fremdrage, vidner for mig og ikke for de Herrer.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Jeg kunde forstaa, at det ærede Medlem Hr. Fraenkel ikke troede paa, at den Samfundsform, vi har nu, skulde være den endelige; det ærede Medlem kunde tænke sig, at den Form, vi har nu, kunde blive ændret, thi, sagde han, Kapitalismen i sin yderste Konsekvens er uheldig. Jeg vil tilføje, ja, og den er farlig, thi Kapitalismen i sin yderste Konsekvens er de allerstørste Kapitalkoncentrationer, netop dem, som Alexander Foss i sin Tid bebudede ved en Finanslovbehandling i Folketinget i den gamle Rigsdagsbygning; der bebudede han Nødvendigheden af den store Kapitalkoncentration paa private Hænder. Men den store Kapitalkoncentration paa private Hænder rummer en Fare for Samfundet, medens den store Kapitalkoncentration, ejt af Samfundet selv, selvfølgelig ikke indeholder tilsvarende Farer. Socialdemokratiet vil med andre Ord være Demokrati paa det økonomiske Omraade og stille sig imod Diktaturet paa det økonomiske Omraade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det er en yderst interessant Diskussion, der rejses nu i sidste Øjeblik af dette Afsnit af Finanslovbehandling. Den viser mig, at det ærede Medlem Hr. Fraenkel fuldkommen misforstaaer den Udvikling, vi er inde i. Det ærede Medlem tager fejl, naar han tror, at Menneskene først skal blive Engle og først derefter er i Stand til at leve i et Samfund, som man kunde kalde idealistisk. Det ærede Medlem overser, at den Forbedring af Menneskene, som han saaledes karakteriserer ved, at de vil blive Engle, foregaar ganske langsomt og i stigende Grad samtidig med, at Samfundet bliver bedre at leve i. Derfor overser det ærede Medlem atter, at vi faktisk er inde i Udviklingen henimod Socialismen, han tænker sig aabenbart, at man kun kan etablere et socialistisk Samfund ved en Revolution, efter hvilken man forsøger at etablere det med eet Slag. Det har vi nylig set Forsøg paa, om hvilke man vistnok kan mene, at de paa afgørende Punkter er mislykkedes, men foruden denne Form gives der jo den